

Lesning 16. alm. Søndag År A.

1. lesning Visd 12,13.16–19

Om noen synder, gir du anledning til omvendelse

Herre, uten deg er det ingen Gud som sørger for alle ting, ingen Gud som kan overprøve dine dommer.

For din makt er rettferdighetens kilde. Fordi du er alles Herre, kan du skåne alle. Du viser din styrke når noen tviler på at din makt er fullkommen; du tukter alt hovmod hos dem som kjenner din makt. Skjønt du hersker med veldig styrke, dømmer du mildt. Om du ville, kunne du ha brukt din veldig makt mot oss; men i stedet styrer du oss med stor overbærenhet.

Slik har du lært ditt folk at den rettferdige skal være menneskekjær, og du har gitt dine barn det gode håp at om de synder, gir du anledning til omvendelse.

Responsoriesalme Sal 86 (85),5–6. 9–10. 15–16a

Omkved: Herre, du er tilgivelse og godhet.

Herre, du er tilgivelse og godhet,
full av miskunn for alle som søker deg.

Herre, hør min bønn,
lytt til min tryglende klage.

Folkene skal komme for å hylle deg, Herre,
og prise ditt navn.

For du, Herre, er stor og veldig i gjerning,
du alene og bare du.

Men du, Herre, ømhets og miskunns Gud,
langmodig er du, kjærlig og trofast,
vend deg til meg, ha medynk med meg.

2. lesning Rom 8,26–27

Ånden går i forbønn for oss, med sukk som ord ikke kan gjengi

Brødre, Ånden kommer vår avmakt til unnsetning. Selv vet vi ikke å be slik som vi burde; men Ånden går selv i forbønn for oss, med sukk som ord ikke kan gjengi. Og han som ransaker hjertene, vet hva Åndens higen er; han vet at dens forbønn for de hellige svarer til Guds egen vilje.

Halleluja Jf. Matt 11,25

Halleluja.

Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre,
fordi du har åpenbart Rikets hemmeligheter for de små.

Halleluja.

Evangelium

Matt 13,24–43 (kortere form: 13,24–30)

Begge får bli stående og vokse til høsten kommer

På den tid fremsatte Jesus en annen lignelse for folket:

«Himlenes rike kan lignes med en mann som sår godt såkorn på sin åker. Men mens folkene sover, kommer hans fiende og sår ugress blant hveten, og går sin vei igjen.

Da kornet nå skjøt opp og satte aks, vokste også ugresset frem. Da gikk tjenerne til husbonden og sa: 'Herre, det var da godt såkorn, det du sådde til åkeren med? Hvor kommer så dette ugresset fra?' Han svarte: 'Dette må en fiende ha gjort.' Og tjenerne spør: 'Vil du at vi skal gå ut og luke det vekk?' Men han svarer: 'Nei, da kan dere komme til å rykke opp hveten sammen med ugresset. Nå får begge bli stående og vokse til høsten kommer. Så, når skurdtiden er inne, sier jeg til onnefolkene: Sank først sammen ugresset og bind det i bunter til å brennes; og så skal dere samle hveten i hus.'»

[En annen lignelse han fremsatte for dem, lød slik: «Himlenes rike er lik et sennepsfrø, som en mann tok og sådde i sin åker. Det er mindre enn noe annet frø, men når det vokser opp, blir det til den største planten av dem alle, ja til et tre med grener, hvor himmelens fugler kan komme og slå seg ned.»

Han fortalte dem en annen lignelse: «Himlenes rike er lik en surdeig, som en kvinne tok og la inn i tre skjepper mel, til det var gjennomsyret alt sammen.»

Alt dette sa Jesus til mengden i lignelser. Ja, uten å bruke lignelser talte han ikke til dem, – slik at det skulle gå i oppfyllelse som er sagt ved profeten: «Jeg vil åpne min munn i billedtale, den skal utsi hva der er skjult fra opphavet av.»

Så forlot han mengden og kom tilbake til huset. Disiplene gikk da til ham og sa: «Forklar oss lignelsen om ugresset i åkeren!» Han svarte:

«Han som sår det gode såkornet, det er Menneskesønnen, og åkeren, det er verden. Det gode såkornet er de som hører Riket til, men ugresset er de som hører den Onde til. Fienden som sår det, er djevelen. Skurdtiden er verdens ende, og onnefolkene er englene.

Og som ugresset blir sanket sammen og brent, slik skal det gå ved verdens ende: Menneskesønnen skal sende sine engler ut for å luke vekk fra hans rike ‘alle dem som handler urett og fører andre til fall’, og kaste dem i den brennende ovn, der de skal gråte og hulke bittert. Mens de rettferdige skal stråle som solen i sin Fars rike.

Den som har ører, han høre!»]